

Josip Rončević: DANI RADIJA

„Halo, halo! Ovdje Radio Zagreb!” prve su riječi koje je u eter izgovorila spikerica Božena Begović prije gotovo sto godina, kada je pokrenuta prva radio postaja na ovim prostorima, aprijemom ograničenog raspona frekvencija radio omogućio slušanje glazbe, emisija i najnovijih vijesti svekolikom pučanstvu. Upravo je zlatnom dobu radija Woody Allen posvetio film *Radio Days*, a sličnu strast naoko iskazuje i Josip Rončević u novom ciklusu slika manjih dimenzija, s temeljnim pitanjem usmjerenim prema platnu: kako izgledaju ljudi na čije smo glasove toliko navikli?

Na temelju auditivnih podražaja slikar stvara portrete ljudi koje nikada nije vidio, bili oni spikeri, urednici ili tonski snimatelji, odajući na taj način počast cijelom nevidljivom timuiza radijskog etera. Iz tog se razloga u nazivima slika, u već karakteristično humorističnom stilu za Rončevića, spominju imena i funkcije portretiranih: *Emisiju uredila i razgovor vodila Maja Peterlić, Autor emisije Denis Leskovar* ili *Emisiju uredio i vodio Dario Špelić*. Iako se na prvi pogled tako čini, Rončević se, kao i u prethodnim radovima, ne bavi izričito odabranom temom prikaza, nego pitanjem prikazivanja unutar medija slikarstva. U ovom se slučaju može povući paralela s radovima *Minuciozni crteži iza mutnog stakla*, predstavljenim u prethodnom ciklusu, gdje se autor poigrava idejom da se između gledatelja i slikara postiže svojevrsan dogovor koji određuje što se i pod kojim uvjetima promatra. Odnosno, da gledatelj mora slikaru vjerovati na riječ. Propitujući ideju imitacije i odnosa umjetnostiprema stvarnosti, autor slika portrete u maniri koja podsjeća na rješenja slikarske tradicije koja daje primat liniji nad plohom, u težnji za što objektivnijim prikazom motiva.

Portretima temeljenim na spajanju čula Josip Rončević istražuje linije razgraničenja između ključnih i prividno potpuno različitih pojmova vezanih uz mimezu–oponašanja i oblikovanja. Uz nezaobilaznu dozu ironije autor se, preispitujući ustaljene koncepcije vezane uz opažanje i poimanje stvarnosti, ponovno poigrava našom percepcijom.

Sara Mikelić